

"Naar Frankrijk verbannen volksschrijver (10)"

NAAR FRANKRIJK VERBANNEN VOLKSSCHRIJVER IN JARRETELS (DEEL 10)

Smots 24 maart 2007

You don't write because you want to say something, you write because you have something to say.

Francis Scott Key Fitzgerald

Huub Mous 24 maart 2007

Sa is it en net oars

Siwert Reinarda 26 maart 2007

Der sit wat yn de loft yn Fryslân , Ostracisme de woartel fan ús bestean.

fred van der wal 3 april 2007

Beste Huub,
Met instemming je artikel gelezen. Hoe verder van Friesland af, hoe leuker het wordt, zei ik in de uitzending en daar blijf ik bij. De 24 jaar in deze provincie doorgebracht behoren niet tot mijn vrolijkste tijd. Ik heb o.a. collegas als Eja Siepman van der Berg en haar loopse echtge noot Lode Pemmelaar leren kennen als zeldzame hypokrietten, bruinwerkers, kleine kruideniers en slijmjurken. Zaten wij ons een bult te lachen onder het genot van veel alcohol over de BKR trekkers in Friesland ten huize van het edele paar Pemmelaar en waren het in alles roerend met elkaar eens, een week later op een expositie van deze twee artiesten in het Fries Museum pretendeerden ze mij niet te kennen, want de connectie met mij lag niet zo goed bij de BBK leden en andere modieuze salon com munisten waar Friesland indertijd naar de mode van de jaren tachtig en zeventig van vergeven was. Een vqn de fijne pacifistische kunstenma kers dreigde zelfs op ideologische grondslag ons huis in Garijp in brand te komen steken, andere dappere Marx aanbidders wilden het laten bij betontegels die door onze ramen zouden wor den gegooid, een agressieve meneer Siep ven de Berg waarvoor ik door Aiko van Hulsen werd ge waarschuwd drong mijn atelier binnen in mijn afwezigheid toen mijn dochter van negen jaar alleen thuis was. Friese kunstenaars zijn dap pere kunstenaars; tegen vrouwen en kinderen durven ze wel. Dat hadden ze mij moeten lap pen: met een ura mawahigeri had ik in die tijd als karateka met liefde als EO lid het licht uit hun ogen getrap! O, ja, Friese kunstenaars zijn zo gevoelig en "bang voor Fred van der Wal" daarom zijn ze zo "beschadigd in hun egoetje en privacy" door diezelfde Fred van der Wal; Waaruit maar weer blijkt dat Friese kunstenaars schijtbakken en karakterloze slapjanussen zijn die in een eeuwig durende beweging rond het Friese kliekje blijven draaien als een dode ster of een witte dwerg om een zwart gat. Ja, dat zijn ze zwarte gaten en verwaarloosbare facto ren. Dan denk ik vooral aan de fijn gristelijke Henk Pietersma, de apparatsjik Rienk Kruiden rink, het wandelend corset Frits Stauthamer, de bochel Ger van Norden, de verbeterd doodskop Chris Fokma, de pykniese onderdeur Gerhild Toth, de nep en namaak klodderaar Joost Schmidt, de melkmuil Jan van der Kooi, de wan delende snottebel Jos de Loos, de oversized ge haktbal Coco Cordel, de ontsnapte beroeps idioot Henk Krist, de knoeier Jan Jurk de Vries, de sippekop Jet Mous, de achterbakse Piet Deunhouwer, de gefrustreerde Jaap Ket, de beroepsboerelul John Leenen, de verongelijkt oorwurm Cees Launspach en weetikveel welke plaatselijke grootheden nog meer!

Shirley Foxhol-Dijkstra 5 april 2007

jahahah, ik heb les gehad van Jos de Loos op de NHL en ja hoor, hij had altijd een snottebel aan zijn bek hangen en sprak met con sumptie, die schuwe leraar, die het slaafje van tekenleraar Henk Pietersma werd genoemd, het was me wel een stelletje om op de schoorsteen te zetten

fred van der wal 6 april 2007

Isis Nedloni, schilderes, powete en prozaïst is voor menigeen de Keizerin van de Weblogs en ik ben het in alles met haar eens want Isis heeft altijd gelijk voor mij ook, al zou zij ongelijk heb ben, hetgeen in principe niet mogelijk is, Zij, Koningin van het Nachtonbewuste en Koningin van de rozen met haar poezenogen waar het goed blikken in is voor een eenvoudige kunste naar als Fred van der Wal. Ik ontmoette haar voor het eerst op haar expositie in Weesp en het was de AHA Erlebniss van de maand, een plot selinge Flash Lightning, die alleen maar inhou delijk kon uitmonden in dat prachtige nummer van de pumping piano gladjanus Jerry Lee Lewis met zijn Lovin' Up A Storm. Als dat geen eigentijdse powezie is...

fred van der wal 6 april 2007

Fragment uit 'IK BEN VERVOLGD, IK WORD VERVOLGD'.

'Maar de Friese kunstsjoemalisten, die willen preken, die willen weet ik wat voor invloed uitoefenen, ze willen de moraliserende dominee uithangen en het liefst zouden ze zelf beeldend kunstenaar zijn, maar ja, de schoorsteen moet roken en het vrouwtje wil een bontjas en een glimmende twee dehands Audi onder d'r ontuchtige, glad geschoren, geparfu meerde verrukkelijke bipsje waar tussen het zo goed toeven is voor een verslaggever, hè, dat nivo, zoals al die platte landskunscritici leven.

Nu houd ik niet van kale mossels en bovendien: die journa listen werken in vaste dienst voor een dagblad, dus is het bek houden en doen wat de baas zegt anders is dáár het gat van de deur en 't loket van de WW.

Als de hoofdredacteur een stuk leest van zo'n inktkoelie, dan zegt hij: dat kan niet, dat moet eruit, dat moet je ver anderen en schrijf dat ook maar over enzovoorts meer. En op die manier gaat iemand onder het juk door waar hij zelf voor heeft gekozen uit slapheid, halfheid, gemakzucht, con formisme en lafheid.

Ik zou dat nooit kunnen en willen accepteren, maar ik ben dan ook van huis uit een genie. En daarom ben ik in Fran krijk gaan wonen...daar gaan tegenwoordig alle genieën naar toe, die zoeken elkaar op en drinken dan heel veel wijn met elkaar. In woordeloze harmonie, dat vinden ze heel fijn! Het is daar soms echt dringen geblazen, want die genieën wo nen allemaal in de Nièvre!

frank forrest 7 april 2007

IK ben een van de Friezen uit Bergum die door de sadomasochist lingerie travestiet homosexu eel Fred van der Wal begin jaren tachtig regel matig over de schutting voor rotte vis werd uitga maakt net als Wouter van der Horst, die werd aangevallen om zijn oprechte gereformeerde geloof. Hij gooide lege drankflessen en rottend fruit over de schutting waar wij veel last van hadden of zwaar vuurwerk waar ik als hartpa tiënt veel last van had en bij elke klap weer een tabletje onder mijn tong moest leggen om niet weg te vallen. Ook van de overhangende boom vielen bladeren in onze tuin en zelf deed hij met die teef van hem niks aan zijn tuin; Hij was een nagel aan onze doodskist, dat zullen we nooit vergeten. Hij woont helemaal niet in Frankrijk dat is allemaal opschepperij want hij woont gewoon in

leeuwarden ergens in een nieuw bouwwijk bij zijn dochter heb ik me laten vertellen.

Isis Nedloni 5 april 2007

In de groepsdynamica heet ostracisme, zondebokken vormingen. In de groep bestaat de in-groep (wij-groep) en de out-groep (zij-groep). Vaak wordt het onderscheid tussen *wij* en *de anderen daarbuiten* sterk beleefd, wanneer de groep een grote cohesie ontwikkeld heeft. Een gevolg van sterke cohesie is namelijk de neiging om de ingroup-outgroup -verschillen groter te maken, vooral wanneer de buitenwereld als bedreiging wordt ervaren. We zien dan ook vaak, dat een hoge mate van cohesie binnen de groep gepaard gaat met een hoog conflict niveau ten opzichte van andere groepen. De reden hiervoor is, dat dat in de cohesieve groep normen zijn ontstaan, die de openlijke uiting van agressie tegenover de eigen groepsleden verbieden, zodat agressie die binnen de groep kan ontstaan verschoven wordt (displaced aggression) naar een mikpunt buiten de groep. Deze binnen de eigen groep verdrongen agressie vormt dan de hoofdbron voor zondebokvorming. In deze structuur zit m.i. Fred van der Wal, die mij zeer, zeer dierbaar is, al jaren gevangen en begrijp ik zijn woede t.o.v. de ongrijpbaarheid van dit fenomeen. De Friese kunstwereld zou eens een drastisch zelfonderzoek moeten plegen en Fred als de wiedeweer voor goed en voor altijd rehabiliteren.

Isis Nedloni 5 april 2007

In de groepsdynamica heet deze structuur
* de zondebokvorming *
Er bestaan in groepen (wij) en out groepen (zij).
Vaak wordt dit onderscheid tussen *wij* en
* de anderen daarbuiten* sterk beleefd, wanneer de groep een grote cohesie ontwikkeld heeft. Een gevolg van sterke cohesie is namelijk de neiging om de ingroep-outgroep -verschillen groter te maken, vooral wanneer de buitenwereld als bedreiging wordt ervaren. We zien dan ook vaak, dat een hoge mate van cohesie binnen de groep gepaard gaat met een hoog conflictniveau ten opzichte van andere groepen. De reden hiervoor is, dat in de cohesieve groep normen zijn ontstaan, die de openlijke uiting van agressie die binnen een groep kan ontstaan verschoven wordt. (displaced aggression) naar een mikpunt buiten de groep. Deze binnen de eigen groep verdrongen agressie vormt dan ook de hoofd bron voor zondebokvorming.
M.i. is Fred van der Wal, die mij zeer, zeer dierbaar is, gevangen door deze structuur.
De Friese kunstwereld zou het niet misstaan als zij een ernstig zelfonderzoek naar dit fenomeen, groepscohesie, agressie en zondebokvorming, zouden doen. En daarna Fred van der Wal eens voorgoed rehabiliteren in hun eigen incrowd scene! Schandalig dat deze dingen kunnen gebeuren en logisch dat er dan vanuit de zondebokhoek vaak met terechte woede wordt gereageerd.
Met vriendelijke groet
Isis
Nedloni

© augustus 2012, fredvanderwal, BasicPublishing.nl